

Porer, sank han kraftsløs tilbage i Sengen og raabte i sin Angst paa Stine.

I det samme lød Raadhusurets Salmetone ned til ham. Han blev straks noget roligere og følte sig trøstet. Han foldede Hænderne og bad højt under Midnatsslagenes Rungen. Men saa snart han holdt op at bede, kom Angsten atter snigende og lagde sig over ham som en Mare. „Har jeg vanæret den kære Gud?“ blev han ved at spørge sig selv i Vildelse, mens Taarerne strømmede ham ned ad Kinderne. Og pludselig syntes han, at han saae Djævelen løfte sit hornede Hoved over Fodenden af Sengen og hørte ham grine.

Inde paa den anden Side af Væggen laa hans Værtsfolk i deres Senge og lyttede. Den satyrhovedede Skomager vaagnede regelmæssigt en Gang i Løbet af Natten og havde da som saa mange gamle Mennesker ondt ved at falde i Søvn igen. Men som den Filosof, han satte en Ære i at være, trøstede han sig med Shagpiben, der altid laa stoppet paa Bordet ved Siden af Sengen. Med Armene under Hovedet laa han og dampede behageligt ud i Stuen, der blev gratis oplyst af Gadelygten udenfor; og det hørte efterhaanden med til hans filosofiske Underholdning at lytte til den natlige Rumsteren paa den anden Side Væggen, naar Mads Vestrup talte højt med sig selv eller snakkede i Søvn, mens han vendte sig tungt i Sengen, saa hele Huset rystede.

„Hør!“ sagde han til sin Kone, som nu ogsaa var vaagnet. „Nu rider Fanden ham igen! Idag er den ren gal! Vil du bare høre! Dette her begynder at blive uhyggeligt, Mutter! Ved Gud, jeg tror, det store Mandfolk ligger og tuder. Jeg tar og si'er ham op! Han kan aldrig være rigtig i Hovedet!“

VIII

Samme Dag, som Bladene om Morgenens havde bragt Meddelelse om Karsten Froms og Jytte Abildgaards Forlovelse, kørte Asmus Hagen ind til det Hotel ved Kongens Nytorv, hvor Torben Dihmer boede. Han havde nok Lyst til at se, hvad Virkning Efterretningen havde gjort paa Vennen.